TOVERI

Länsen suomalaisen työväen äänenkannattaja, ilmestyy Astorissa, Oregon, joka päivä paitsi sunnuntaina.

TOIMITUSKUNTA:
W. N. REIVO LAURI MOILANEN
ADOLPH SALMI A. B. MÄKELÄ
SULO SYVÄNEN

TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western states. The only Finnish daily in the West. Published daily, except Sunday, at Astoria, Ore., by the Western Workmen's Publishing Society.
ANTTI J. PARTAN, Manager.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the postoffice at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Ilmoushinta 40c palstatuumalta. Kuolemanilmotukset $1.50 kerta ja muistovärsyillä $2.00 kerta. Kihlaus-, syntyma- ja avioliitto-ilmotukset 50c kerta, halutaantieto- ja nimenmuutto-ilmotukset 25c kerta, naimailmotukset $1.50 kerta, avioero-ilmotukset $1.00 kerta. Seisovat ilmotukset sopimuksen mukaan. Satunnaisista ilmotuksista tulee rahan seurata mukana. Englanninkielestä suomennetaan vapaasti.

TILAUSHINNAT
Yhdysvalloissa ja Canadassa:
Yksi vuosikerta..$4.00 6 kuukautta..$2.25
3 kuukautta.....$1.35 1 kuukausi... .50
Suomeen ja muualle ulkomaille:
Yksi vuosikerta..$6.50 6 kuukautta..$3.50

SUBSCRIPTION RATES:
In the United States and Canada
One year.....$4.00 Six months.....$2.25
Three months..$1.35 One month..... .50

Olisihan riistäjillä valta siihenkin

Wall Street Journal, tämäläisen rahamailman pää-äänenkannattaja, selitti äskettäin, miten työväenkysymys olisi ratkaistavissa käytännöllisesti ja tehokkaasti. Sen mielestä olisivat työväenjohtajat asetettavat seinää vasten ja ammuttavat.

Hyvin yksinkertainen keino, ja niin helposti toteutettavissa. Mutta nähtävästi eivät ne joiden käsissä olisi valta sekin toimenpide toteuttaa, oikein luota siihen, koska ei sitä ole toteutettu. Epäilemättä porvaristolla olisi riittävästi valtaa ja verenhimoa siihen. Tosiasia kuitenkin on, että sillä ei ratkaistaisi mitään muuta kuin kysymys ammuttujen olemassa-olosta. Työväenliikkeen toiminta ei ole johtajien määrättävissä, ja sen tietävät nämä verenhimoiset porvarilehdet aivan yhtä hyvin kuin kutkaan.

Kun saisi kaikki tyytymättömät, s. o. sellaiset työläiset, jotka eivät elä ravinnotta, pois porvariston aikeitten tieltä, niin olisihan tämä mailma rauhallisempi rosvoilupaikka, ellei siinä olisi se vaara joka tavallisesti seuraa kaiken riistan hävittämistä: ei ole sitte enää mistä riistää saalista.

Ilkeältähän se taitaa tuntua porvariston hienostuneen korvaan, kun työväen sanomalehdistö esim. selittää, miten senaatti äskettäin äänesti alas kysymyksen rautateiden pitämisestä valtion hallussa pitemmän ajan, tai kun ne kertovat, että jossakin valtiossa joutuu teollisuusmurhan uhriksi yksi työläinen jokaisen kuuden tunnin ajalla.

Sellaiset seikat eivät ole niin hupaisia porvariston luettavaksi, kuin olisivat uutiset työväenjohtajien ampumisista, tervaamisista ja höyhentämisistä, lakkolaisten joukkoteurastuksista ja muista työläisten keskuudessa toimeenpannuista lahtauksista, joihin porvaristo "työväenkysymyksen ratkaisussa" niin mielellään turvautuu, milloin vain suinkin uskaltaa ja saa tilaisuuden.

Kun lainlaadinta on trustivallan määrättävissä

Buttessa ilmestyvä "Weekly Bulletin"-niminen sikäläisten unionistien lehti, jonka valtiollinen karva vivahtaa sangen arveluttavasti "puolueettomuusliiton" väriin, penkoo montanalaisen lainlaatijakunnan toimia, tavalla, johon kannattaa kiinnittää huomiota.

Kuten tunnettua, pitäisi Montanassa olla voimassa kahdeksan tunnin työpäivälaki ja n.s. työläisten vaaranalaisuusvakuutuslaki. Mutta todellisuudessa ei niitä kumpaakaan noudateta, milloin kuparitrustin edut eivät sitä salli. Tavallisissa oloissa tietysti on Butten kaivoksissa kahdeksan tunnin työpäiyä voimassa, sillä eihän siellä kukaan jaksa enempää aikaa tehdä työtä. Mutta milloin sattuu poikkeustapauksia, jolloin voidaan teettää pitempiä työpäiviä, niin teetetään, kuten oli laita esim. North Butte yhtiön Speculator kaivannon tulipalossa, Sanotun tapahtuman johdosta on yhtiöitä vastaan nostettu vahingonkorvausjuttu, mutta nyt selittävät lakimiehet, että kahdeksan tunnin työpäivälaissa ei ole säädetty mitään rangaistusta lain rikkomisesta.

Ei kai ole tuntematonta, että kuparitrustin omat edustajat laativat sanotun lain, joten se tuli muokatuksi sillä tavalla, että siitä ei olisi yhtiölle koskaan mitään vahinkoa. Eikä siitä ole ollutkaan.

Samalla tavalla on laita Montanan vaaranalaisuusvakuutuslain. Sen mukaan on yhtiöille varsin helppo päästä kaikesta vastuunalaisuudesta. Samassa North Butte yhtiön jutussa on tullut selville, että tuskin viidellekymmenelle miehelle on maksettu korvausta, vaikka palossa tuhoutui lähes kaksisataa!

Niin se käy, kun työväestö pyrkii "suoraan toimintaan" ja jättää kuparitrustin mielivaltaisesti määrättäväksi, minkälaiset lait ovat! Siten pelataan suoraan trustin käsiin. Ja ennenkuin nämä lait ovat Montanassakaan muutetut, saadaan käydä monta katkeraa lakkotaistelua ja monen lakkolaisen kallo särkyy poliisin kapulan alla vielä ennenkuin sikäläinen työväestö edes käsittää sitä, että lainlaadinnasta on yhtiölle tavaton hyöty. Saadakseen mielivaltaisesti määrätä lainlaatijakunnan toimet, pitää kuparitrusti yllä sellaista agitatsionia, että työläisillä ei ole mitään hyötyä lainlaadinnallisesta toiminnasta. Miten perin typerän täytyykään sellaisen olla, joka Buttenkin tapahtumien jälkeen vielä saattaa väittää, että lainlaatijakuntaa ei kannattaisi vallata työläisille! Sillä täytyy olla sellainen ajatus, että ei ole yhtään väliä miten työläisiä kohdellaan. Pistimet ja hirttolavat saavat olla kuparitrustin käsissä aseina lakkolaisia vastaan, ja valtion ja kunnan viranomaiset trustin aseenkantajia, laillisine valtoineen, kuten ne nyt ovatkin.

Säälien katselee sitä hommaa, jota buttelainen unionistinen väestö nytkin ajaa takaa lehdessään. Se tuntee jo lainlaadinnallisen toiminnan tärkeyden, mutta ei ollenkaan käsitä sen luokkasuhteita. Sille riittää se, että se koettaa saada nyt vallan hiukan pienempien kapitalistien käsiin: "puolueettomuusliitolle"! Sellaista toimintaa ei ainakaan voi pitää työväestön luokkatoimintana.

Montanan lainlaatijakunta suunnittelee nytkin sellaisia lakeja, jotka tekevät lakkoutumisen kokonaan mahdottomaksi, samalla tavalla kuin eräät kongressinkin laatimat, nykyiset lait. Ja turhaa on uskoa, että ne poistetaan käytännöstä nykyisen poikkeustilanteen ohimentyä. Ei sinnepäinkään. Mitä hyötyä olisi koko sellaisten aseitten hankinnasta porvareille, jos ne niin vain jättäisivät ne jälleen käyttämättä! Aivan yhtäläisesti saisimme luottaa siihenkin, että jonakin kauniina päivänä porvarit hyväntahtoisesti suostuvat jättämään yhteiskunnallisen konkurssianomuksensa työväestölle, joka on saanut päähänsä olla muutaman päivän poissa työstä! Sellaiset ovat kauniita haaveita, mutta sangen vaarallisia siihen saakka kunnes lainlaadinnallinen mahti on saatu pois porvariston käsistä!

Lainlaadintakoneiston ja valtiomahdin ollessa työväestön käsissä, ei porvaristolla ole enää mitään mahdollisuutta jatkaa yli-ikäiseksi käyneen yhteiskuntajärjestelmänsä keinotekoista hengissäpitämistä. Mutta yhtäväkin on työväestöllä syytä odottaa, että kapitalistinen järjestelmä kuolee vanhuuttaan.

Jokaisen valtion työväenlakien laita on aivan samalla tavalla kuin Montanassakin. Ne ovat porvarien laatimia ja siis mahdollisia käytettäväksi porvariston etujen palvelukseen työväestöä vastaan. Vain työväestö itse kykenee laatimaan lait omaksi suojakseen.

Lait ovat voimakkaimmat aseet luokkavallan käsissä, ja siksi porvaristo niiden laadinnan määräämiseen niin paljon uhraakin.

Riistäjäluokan isänmaallisuuden perusteet

Chicagolaisten lihapatruunain patriotismista annetaan hyvä todistus äskettäin julkisuuteen lasketuissa vuosivoittoselostuksissa yhdeltä puolelta ja toiselta puolelta teurastamotyöläisten oloja valaisevissa tutkimuksissa.

Lihapatruunain voitoista saa käsityksen, kun lainaamme tähän seuraavan lyhyen sanomalehtiuutisen:

"Viime vuosi (1917) edusti lihatrustin historiassa korkeinta saavutusta liikevoiton korkeudessa kuin mikään edellisistä vuosista, kertoo eräs asiantuntija eräässä chicagolaisessa lehdessä.

"Swift & Co:n puhdas liikevoitto kohosi viime vuonna 67 prosentilla yli edellisen vuoden liikevoitosta, eli $24,465,000:sta $34,650,000:teen. Yhtiö maksoi voitto-osuuksina 10 milj. ja loput sijoitti uutena pääomana tuottavaan tuotantoon.

"Cudahy & Co. myöskin löi alas kaikki entiset 'ennätyksensä' liikevoittojen suuruudessa viime vuonna. Sen liikevaihto oli 51 miljoonaa suurempi kuin edellisenä vuotena.

"Morris & Co. kaksinkertaistutti liikevoittojaan vuoteen 1916 verrattuna, mikä jo silloin oli tavattoman korkea.

"Armour & Co. ja Wilson & Co. liikevoitot kohosivat niin ikään tavattomasti tänä vuonna ja löivät nekin alas kaikki entiset 'rekordit.'"

Näissä numeroissa todellakin näkee "patrioottisen" pääoman riemumarssin, minkä seurauksia jokainen ihminen joutuu kokemaan joka päivä, ostaessaan ruokaa ja ruokatarpeita. Hinnat kiipeävät jatkuvasti ylöspäin ja lihapatruunain voitot lisääntyvät kymmenillä miljoonilla dollareilla. Nämä herrat kaappaavat satumaisen suurta riistosaalista kansallisen ja kansainvälisen nälkiintymisen kustannuksella. Omastakin puolestaan he käyttävät keinojaan kärjistääkseen ahdinkotilaa, jotta saalistaminen menestyisi parhaintakin paremmin.

Ja toinen puoli tässä samassa asiassa valaisee vieläkin paremmin "patrioottisen" pääoman riemumarssia, nimittäin Chicagon teurastimotyöläisten olosuhteita koskevat tutkimukset. Otamme tähän muutamia tutkijakunnan lausuntoja tekemistään huomioista:

"Viisikymmentä pientä lasta lähtee joka aamu äitiensä kera 'Suojelusenkelien kodista' (armeliaisuuskoti) matkalle lihanpakkauslaitoksille. 'Armeliaisuuskoti' hoitaa näitä lapsia ja niiden äitejä, teettääkseen niillä työtä lihapatruunain hyväksi.

"Neljässä ensimäisessä asunnossa missä tutkijakunta vieraili, oli tavattavissa ryysyisiä lapsia, pimeätä ja likasta, eikä ruokaa ollut kotona ollenkaan.

"Rouva Belbina Skupin, työskentelevä teurastimoilla, huolehtien 'kotona' olevan kuuden lapsen elämästä, jotka värjöttivät kurjassa hökkelissä, odotellen äitiä kotiin, oli tapaus mitä ei olisi uskonut löytyvän muualla kuin romaaneissa, lausuu tutkijakunnan jäsen, Miss Walsh.

"Koti, jossa löytyi seitsemän lasta. Nuorin oli 14 k.k ja vanhin 8 vuoden. Nuorinta lasta hoiteli neljäntoistavuotias tyttö. Isä ja äiti työskentelivät lihanpakkauslaitoksella. Lapsilla ei ollut kenkiä eikä sukkia, ainoastaan ryysyiset alusvaatteet. Talossa ei löytynyt ruokaa paitsi huonoa kahvilientä, kappale ruisleipää ja kaalista valmistettua sotkua. Akkunalle oli asetettu kortti, jossa oli painettu kehotus: 'Älä haaskaa ruokaa'.

"Yhdessä paikassa tavattiin kolme lasta. Heiltä puuttui sukat ja kengät. Ilma oli silloin tavattoman kylmä. Äiti makasi sairaana.

"Puolalainen perhe, neljän lapsen kera, asuva vanhassa vaunuräihässä. Siinä vielä vieraita asujamia. Lapset englanninkieltä taitamattomia, sairaita, nälkäisiä, alastomia. Eivät voi käydä koulua. Ruokaa ei ollut, eikä rahaa vuokranmaksuun. Perhe ei koskaan syö lihaa.

"Ei ainoatakaan pullollista maitoa löytynyt missään talossa missä tutkijakunta vieraili. Lasten ainoana ruokana oli huono kahvi, leipä ja sokeri. Olosuhteet paikotellen olivat kauheat."

Tämmöisiä kurjuuskuvia saa työläisten oloista aikana, jolloin maan kapitalistinen sanomalehdistö sadattelee työläisten "jumalattomia vaatimuksia", aikana, jolloin työläisten vaatimukset leimataan "uskottomuudeksi maata ja kansaa kohtaan" ja aikana, jolloin lihapatruunat ammentavat kassaholveihinsa suunnattoman suuria kultakasoja, ei ainoastaan eläinten lihasta, vaan muuttavat kiliseväksi kullaksi avuttomien ihmislastenkin lihan ja veren! — Raivaajassa. Spectator.

MAILMANKATSOMUKSIA

SUOMEN KUNINGASKUNTA.

Suomen itsenäinen kuningaskunta se on ollut niin monen suomalaisen porvarin sydämellä siitä saakka kun Venäjän vallankumousliike on voimakkaampana esiintynyt. Toivottiin Venäjän vallankumouksen antavan Suomelle itsenäisyyden — niinkuin se nyt on tehnytkin — ja itsenäisyyden jälkeen laskettiin voitavan perustaa Suomen kuningaskunta. Sitä haaveilivat Bobrikoffin aikana niin monet suomalaiset ja ruotsalaiset herrasmiehet ja naiset siinä määrin, että kerran eräässä helsinkiläisten kirjailijain ja taiteilijain kesteissä päätettiin se itsenäinen kuningaskunta perustaa kolmenkymmenenkuuden browningin avulla.

Jotain samanlaista lienee vielä nytkin ollut herroilla mielessä, koskapa viime syksynä vallassaollut porvarillinen senaatti — London Timesin tietojen mukaan — oli päättänyt perustaa kahdeksankymmenentuhannen miehen suuruisen Suomen kansallisarmeijan. Tuolla armeijalla sitä sitte olisi ensin tuhottu Suomen sosialistit ja sitte sen armeijan turvissa kutsuttu kai joku Saksan keisarin sukulainen Suomen kuninkaaksi.

Hohenzollereita kyllä riittäisi kuninkaaksi, kun vain olisi kuningaskuntia. Ja Suomen aatelisilla ja muulla hienostolla olisi kyllä sisua laittaa kotimainen hovi, josta saisi kotimaisia prenikoita, kun vain olisi voimaa, millä panna kuninkaalliset aikeet toteen.

Mutta ellei kansainvälinen valtiollinen vehkeily ole ratkaissut asiaa niin, että Suomen porvarit on nostettava valtaan keinoilla millä tahansa, itsensä Suomen porvarien voimat taitavat olla nykyään jokseenkin hengästyneitä tuhotakseen sosialisteja, sen vähemmin perustaakseen kuningaskuntaa. Hajanaisten sanomalehtitietojen mukaan on Suomen senaatin perustama urhea lahtariarmeija Lapissa odottamassa auringon nousua. Niin tyhmälle porvaristolle kuin Suomen porvaristo on, ei olisi pahaksi, vaikkapa heidät jätettäisiin muutamiksi vuosiksi Lapiin kruunun torppareiksi.

Vallankumouksellinen oikeus.

Englantiin pujahtamaan päässyt ruhtinatar Dolgorukoff on kirjottanut London Times'ille artikkelin, jossa kertoilee "suurella sydämen tuskalla" niistä "kurjista oikeussuhteista", jotka Venäjällä nyt vallitsevat. Ruhtinatar kertoo oikeusjutusta, jota käytiin bolshevikien valtaan päästyä kreivitär Sofia Paninia vastaan.

Tämä kysymyksessä oleva kreivitär on tullut kuuluisaksi hyväntekeväisyydestään työväestölle. Hän on pitkän aikaa pitänyt Pietarissa "Kansan taloa", jossa on annettu opetusta työväenluokan jäsenille ja kaikin tavoin autettu työläisiä. Näistä ansioistaan kreivitär pääsi jäseneksi Kerenskin hallitukseen. Mutta bolshevikien valtaan noustua kreivitär asetettiin syytteeseen kolmenkymmenenkahden tuhannen ruplan kavaltamisesta ja siivosti vaadittiin, että mainittu summa on palautettava opetusministeristön virastoon, jonka viraston rahoja kreivitär, oli pimittänyt.

Tätä oikeudenkäyntiä ruhtinatar Dolgorukoff kuvailee synkin värein. Pahinta on hänen mielestään se, kun tuomareina ja syyttäjinä oli tavallisia työläisiä ja syytetyn puolustajaksi ei saatu edes ammattilakimiestä, sillä ammattilakimiesten oikeuksissa esiintyminen on kielletty bolshevikien taholta, selittää ruhtinatar. Syytetty saa kyllä valita jonkun tavallisen ihmisen puolustajakseen, jos haluaa. Kreivitärkin valitsi sellaisen, ja niin hänet tuotiin oikeuden eteen. Mutta mikä ylimyksiä loukkaava hävittömyys! Tämän oikeuden presidenttinä on tehdastyöläinen Joukoff ja muina oikeuden jäseninä talonpoikia, työläisiä ja sotilaita. Oikeuden puheenjohtaja, Joukoff, pitää yksinkertaisen avauspuheen sanomalla:

"Vallankumouksellisen kansan nimessä minä julistan ensimäisen vallankumouksellisen oikeuden avatuksi."

Muutamalla sanalla mainitsee hän Ranskan vallankumouksen aikuisesta kansanvallasta ja sen asettamista oikeuksista ja tekee tiettäväksi, että kreivitär Panin'ia syytetään opetusministeristön varojen hävittämisestä ja lisäksi vallankumousta vastustavasta toiminnasta.

Oikeuden puheenjohtajan viittaus Ranskan vallankumousajan tuomioistuimiin tekee hermostuttavan vaikutuksen syytettyyn sekä jutun kertojaan, sillä Ranskan vallankumousajan tuomioistuinten muistaminen tuo mieleen monta ylimyksille vastenmielistä kuvaa.

Kreivitärtä tutkitaan, ja kun hän ei suostu tunnustamaan, missä ne kolmekymmentäkaksi tuhatta ruplaa ovat — sanoo vain ne ametun talteen henkilölle, jonka nimeä hänellä ei ole oikeutta ilmaista — vallankumouksellinen oikeus päättää pitää kreivitär Paninin vangittuna niin kauan kunnes hän toimittaa rahat asianomaiseen paikkaan.

Mikä ihmeellinen tuomio! Eihän siinä näy puolueellisen koston pilkahdustakaan. Mutta siitä huolimatta jutun kertoja pitää vallankumouksellista oikeudenkäyntiä kurjana ja alentavana.

Mitä tulee jutun yhdeydessä ilmenneeseen parempaan ihmisyyteen kuin mitä porvarillisilta oikeuslaitoksilta on kukaan sen järjestelmän vastustaja saanut, niin sehän on aivan ilmeinen piirre Timesin kirjottajankin mukaan, vaikka hän ei tunnusta sitä.

Ylistäessään kreivitär Paninin suurta mainetta ja työläisten keskuudessa saavuttamaa luottamusta, esittää hän hänen puolustajansa puheen, jonka piti eräs vallankumoukselliseksi sosialistiksi itseänsä nimittävä tehdastyöläinen Ivanoff. Hän puhui seuraavasti:

"Toisin kuin niin monet paroonittaret, kreivittäret ja ruhtinattaret — jotka ovat viettäneet elämänsä tanssiaisissa ja huvituksissa, ajattelemattakaan työväenluokkaa, — kreivitär Panin antoi kansalle parhaan itsensä, järkensä, sielunsa ja voimansa. Hänen Kansantalonsa on tehnyt hänet kuuluisaksi ei ainoastaan Venäjällä, vaan ympäri Europan. Hänen laitoksensa on tehnyt meistä monista miehiä, minä niihin luettuna.

"Kansalaistuomarit! Europan silmät ovat meihin luotuina. Älkää antako sanoa, että Venäjän kansa ei ole kykenevä kunnioittamaan todella korkeita vaikuttimia ja ihmisellistä oikeutta. Kansalaistuomarit! Antakaa lausunto: "Syytön!"

Niin puhui tehdastyöläinen Ivanoff kreivitär Paninin puolesta vallankumouksellisen oikeuden edessä. Ja vallankumouksellinen oikeus oli todellisuudessa samaa mieltä Ivanoffin kanssa, koskapa Paniniä ei varsinaisesti tuomittu, julistettiin ainoastaan niin kauaksi aikaa pidätetyksi, kunnes hän palauttaa rahat oikeaan paikkaan. Ei tuomittu siitä huolimatta, vaikka hän jyrkästi kieltäytyi ilmasemasta missä rahat ovat, vieläpä uhmaili, että palauttaa ne vasta sitte kun Venäjälle tulee "laillinen hallitus".

Porvarien oikeudessa sellainen uhmailu olisi maksanut kreivittärelle muutamia vuosia pakkotyötä. — Raivaajassa, H. K.

SEQUOIAN PUISTO,

yksi Yhdysvaltain mahtavimpia kansallispuistoja, tulee entistä enemmän vetämään puolecnsa matkailijoita, kun siihen liitetään ympärilläolevan romantillisen jylhää seutua noin 70 neliömailin ala, kuten puistohallinto on ehdottanut. Niin tulevat puistoalueesen kuulumaan Sierra Nevadan juhlallisimmat vuoristomaisemat. Siihen tulee silloin myös Mount Whitney, joka — jos Alaskaa ei oteta lukuun — on Yhdysvaltain korkein kukkula. Se on suurenmoista alppiseutua, jossa vilisee 12,000—14,000 jalan korkuisia vuorenhuippuja, sadottain kristallikirkkaita järviä, syviä retkoja, uljaita vesiputouksia ja laajoja jääkenttiä.

Kunhan on mies.

Englannissa on julkituotu sellaisia ajatuksia, että sodassa sokeiksi joutuneet sotilaat voisivat saada heille sopivia vaimoja sellaisista tytöistä, jotka ovat ulkonäöltään niin epämiellyttäviä, että muuten jäisivät naimattomiksi. Mutta suvunjalostusaatteen äänenkannattaja, Eugenics Review, toteaa että 296:sta sokeasta poikamiehestä, jotka on otettu St. Dunstanin laitokseen, on 55 näkönsä menettämisen jälestä mennyt naimisiin, ja melkein poikkeuksetta ovat heidän morsiamensa olleet "harvinaisen sievän näköisiä."

Järjestömme asioita

Vappuvalmistuksiin!

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., March 11, 1918, as required by section 19 of the Act of Oct. 6th, 1917.)

Kansainvälisen työväenliikkeen kevätjuhla, vappu lähestyy. Järjestynyt työväestö taasenkin tekee valmistuksia köyhälistön ainoata kansainvälistä juhlaa varten. Näistä juhlista on ennen muodostunut suuria järjestyneen työväestön joukkovoiman näytteitä ja meillä on syytä otaksua, että tämänvuotisesta vapusta kehittyy monin verroin vaitavampi edellisiä juhlia. Onhan työväestö sitten viimeisen vapunpäivän vallannut suuren Venäjän käsiinsä ja Suomen. Se on juuri valtaamaisillaan vallanohjakset käsiinsä Ruotsissa, Italiassa, Itävallassa y. m. Europan maissa. Yksinpä täällä Yhdysvalloissakin on aikanut työläisten keskuudessa ilmetä liikehtimistä. Viime vaalien aikana, vaikka porvarilehdet selittivät sosialistit lyödyksi, kohosikin äänimäärämme 250—600 prosentilla. Jos tuo on merkki siitä että olemme lyödyt, että olemme saaneet selkäämme, niin oli se mieluinen selkäsauna. Näitten voittojen innostamana tämän vuotisesta vappujuhlasta voimme odottaa todellista riemujuhlaa.

Koska tämän vuotinen vapunpäivä, toukokuun ensimäinen päivä, sattui keskiviikon kohdalle, päättää S. S. Järjestön toimeenpaneva komitea, että tämän vuotista VAPPUJUHLAA ON VIETETTÄVÄ TOUKOKUUN VIIDENTENÄ PÄIVÄNÄ, SUNNUNTAINA, joka samalla on Karl Marx'in, sosialismin suuren oppi-isän satavuotinen syntymäpäivä. (Karl Marx syntyi toukok. 5. p., 1818). Tämä katsottiin edulliseksi siitä syystä, että kansallisjärjestö on myöskin päättänyt viettää vappujuhlan mainittuna päivänä.

Toimeenpaneva komitea haluaa erityisesti huomauttaa osastoja, että tämän vuotisissa vappujuhlissa erityisesti painostettaisiin ja vaadittaisiin pikaista rauhaa...Huuto rauhan puolesta on korotettava niin voimakkaana ja valtavana, että saaliinhimoiset lahtarit pelästyen lakkauttavat veriset teurastuksensa. Sanokoon järjestynyt työväestö mailman valtaille erehtymättömällä äänellä: "viatonta verta on jo vuotanut enemmän kuin tarpeeksi. Kolme veristä vappua olemme jo viettäneet; kolme kertaa olemme raskailla mielin kokoontuneet ja lausuneet toivomuksia verileikin lopettamiseksi. Nyt me vaadimme sen lopettamista. ME VAADIMME!"

Kun tuo vaatimus tehdään jokaisessa kylässä, kaupungissa, valtiossa ja maassa, järjestyneenä, ei kukaan uskalla sitä silloin väärin tulkita ja on vallassaolevan luokan silloin otettava se huomioon. Samalla tällainen agitatsioni on kaikin puolin sopiva sosialismin oppi-isän Karl Marx'in satavuotisjuhlaan.

Osastoissa on jo ryhdyttävä vappujuhlan valmistuksiin. Ohjelman hankkimiseen on heti käytävä käsiksi. Kirjallisuuden levityksestä on pidettävä erityistä huolta. Kevätkirjallisuuttamme Vappua, Säkenien vappunumeroa, Lasten Kevättä, puoluelehtiemme juhlanumeroita on ajoissa tilattava levitettäväksi. Muukin kirjallisuus tekee kauppansa juhlatilaisuuksissa kun sitä vaan on tarjolla.

Tänäkin vuonna tavallisuuden mukaan valmistetaan keskusviraston taholta vappumerkkejä joita myydään osastoille 10 sentillä kappale. Tämä hinta on osastojen kaikki tilitettävä keskusvirastoon. Kertyneistä varoista pidetään puolet nettotuloista järjestölle ja toinen puoli jaetaan piirijärjestöjen kesken.

Nyt liikkeelle kaikki! Jokainen mukaan! Kootkaamme taisteluarmeijamme. Toiminnan hetki on lähellä.

Toverillisesti,

Henry Askeli,
S. S. J.'n sihteeri.

LANSIPIIRIN PUHUJAN MATKA WASHINGTONISSA.

Toveri A. Hautamaki alkaa matkansa Washingtonin valtiossa maaliskuulla, puhuen:

Wilkeson	15—16"
Carbonado	17—18"
Suomela	19"
Tacoma	20"
Seattle	21"
Kirkland (Juanita)	22"
Seattle	23—24"
Franklin	29"
Everett	1—2"
Pearson	3—4"
Black Diamond	30—31"

HUHTIKUULLA:

Grays Harbor, 14 päivästä alkaen 12 päivää, josta puhuja saa 4 vapaapäivää. Puhepäivät saavat g.-harborilaiset järjestää mielensä mukaan.

Independence ..... 26p.

Deep River (Puhuja tulee, jos osasto katsoo voivansa järjestää puhetilaisuuden.)

S. s. osastot! Valmistakaa toveri Hautamäelle niin hyvä puhetilaisuus kuin mahdollista. Ilmottamalla jo niin aikaseen, että kaikki voivat järjestää asiansa siten, ettei kukaan voi syyttää muita kuin itseään, jos ei saavu kuulemaan. Järjestäkää iltamia, jos ei useammaksi, niin yhdeksi illaksi, sillä toveri Hautamäen laista puhujan ette ole aina tilaisuudessa saamaan yhdeksi ohjelman suorittajaksi. Tiedämme hyvin, että meitä kynitään yhtenään, mutta meidän on kulujen edessä seisottava, jotka jo olemme asiasta kuusalla.

Toveruudella, Wash. Suom. Valtiokomitea.

Iltamatulot tulevat Länsipiirin agitatsionikassaan.

Riita gompersismin ja ja edistysmielisen unionismin välillä kärjistyy

Kuten lukijoillemme on tunnettua, on A. F. of L:n johtavan ameksen ja United Hebrew Trades-järjestön vaalla jo pitempia aikoja ollut vireillä keskinäistä kamppanua. United Hebrew Trades-järjestö on A. F. of L:stä kuuluva järjestö, johon vuorostaan kuuluu useita kansainvälisiä ja kansallisia uniojarjestoja. U. H. T. on ollut ystävällisissä suhteissa Kansan Neuvoston kanssa ja onpa suoranaisesti antanut sen toiminnalle kannatuksensa. Tämä on suuttuttanut Compersia ja hänen kannattajiaan. Toisena valittomimpana syynä vaalien rikkoutumiseen U. H. T. ja pääjarjeston vaihna on se, että ensinmainittu järjesto on kieltäytynyt noudattamasta pääjarjeston määräysta, koskeva Amalgamated Clothing Workers of America-järjeston eroittamista U. H. T. yhteydesta. Amalgamated Clothing Workers-jarjesto ei kuulu A. F. L:stä, eika ole sen tunnustama. Tama järjesto perustettiin noin pelja vuotta sitten United Garment Workers jarjeston vastapainoksi, mikä viimemainittu kuuiun A. F. of L:stä. Amalgamated jarjesto on kuitenkin lakkoonatta vaurastunut ja sen jasenmaara lisaantynyt siinä määrin, että se nykyisin itseasiassa on määraava järjestö New Yorkin pukuteollisuuden alalla. United Garment Workers jarjestö on sensijaan jatkuvasti heikentynyt.

Viimeinen A. F. of L:n konventsioni teki päätöksen, jolla se määrasi, että U. H. T. jarjeston on riisuuduttava kaikista niistä kansainvälisistä järjestöistä, jotka eivät kuulu A. F. of L:n, ovat siitä joko eronteet tahi itse eronneet, sekä katkaisemaan kaiken kanssakäymisensä niiden kanssa. Tämän hsäksi moitittiin U. H. T. järjestöä siitä, että se on suosinut ja kannattanut Kansan Neuvostoa ja sen toimintaa. Konventsioni määräsi toimeenpantavaksi neuvoittelut U. H. T. järjestön ja Suur New Yorkin unioiden keskusneuvoston välillä, jossa olisi lopullisesti sovittava määräyksen toimeenpanosta. Näitä neuvotteluja sitten käytiinkin ja useissa kokouksissa käsiteltiin tätä pulmalliseksi käynyttä kysymystä. Neuvottelut päättyivät tuloksettomina ja asia jäi entisestään sekavammaksi. Tämän johdosta puuttui itse Gompers asiaan. Parisen viikkoa sitten, kuten ennenmin olemme kertoneet, antoi hän U. H. T. järjestölle ultimaattumin, jossa hän varoittelee tätä unionisiaisuudesta ja uhkasi määräävansä kaikki kansainväliset järjestöt, jotka kuuluvat U. H. T. järjestöön, eroamaan sanotusta järjestöstä, ellei määräystä noudateta. Sanoi odottavansa U. H. T. järjestön lopullista toimenpidettä asian suhteen siihen asti kun A. F. of L:n toimeenpaneva komitea kokoontuu ja ryhtyy asian suhteen "tehokkaisiin" toimenpiteisiin.

Mikäli nyt olemme saaneet tietää, on A. F. of L:n toimeenpaneva komitea, joka oli äskettäin koolla, lähettänyt kaikille asian omaisille kansainvälisille järjestöille, jotka ovat kuuluneet U. H. T. järjestöön, määräyksen, että niiden on erottava mainitusta järjestöstä ja katkaistava kaiken suhteessa sen kanssa. Mikäli tietoon on tullut ei A. F. of L:n johtavalla kängillä kuitenkaan ole aikomusta panna päätöstään käytäntöön heti, vaan odottaa mikä vaikutus sen päätöksellä on U. H. T. järjestön vastaiseen kantaan kysymyksen suhteen.

Kysymys koskee vähintäin 150,000 järjestynyttä työläistä, jotka kuuluvat asianomaisiin kansainvälisiin unioihin, joita A. F. of L:n eroamiskäsky koskee. On luultavaa, että asianomaiset järjestöt eivät tule Gompersin ja kumppanien määräystä noudat-